

KOLPING

Magyar Kolping Szövetség Lapja

www.kolping.hu

„Amíg Isten erőt ad,
cselekedjünk bátran és határozottan,
mert a jövő az Istené és a bátraké.”

(Boldog Kolping Adolf)

- ▣ Pünkösdi jegyzet 2.oldal
- ▣ Erwin Fath Budapesten 4. oldal
- ▣ Nemzeti összetartozás napja 6. oldal
- ▣ Kárpátalján jártunk 16. oldal
- ▣ Fekete Madonna zárándoklat 21. oldal

Pünkösdi jegyzet

PÜNKÖSD SZOMBATJÁN A TELEVÍZIÓ JÓVOLTÁBÓL TANÚI LEHETTÜNK A MAGYARSÁG LEGNAGYOBB LÉLEKSZÁMÚ KÖZÖS ÜNNEPÉNEK, A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚNAK.

DE MINDEN TEMPLOM, ÍGY A MEGYÉNKBEN LÉVŐ NEMZETI KEGYHELY IS LEHETŐSÉGET ADOTT ARRA, HOGY MEGÜNNEPELJÜK EGYHÁZUNK SZÜLETÉSNAJPÁT.

Most röviden beszámolok a Szentkúton hallottakról, ahol számomra meglepően sok testvér hagyta maga mögött a világ zaját, hogy a közös imában és a csendben, a szentmisék prédikációiban és a misék előtti katekéziseken hallottak alapján rádöbbenjen Isten jóságára. Nagyon tetszett Varga Kapisztrán (aki már nálunk is járt egy fogadalmi ünnepünkön) a

vasárnapi mise előtti, a szentmisére ráhangoló tanítása, amely a megszentelt élet évéhez igazított mondanivalóját. Párhuzamot vont a papság és a szerzetesség között, melyben a papságot szolgálatnak, míg a szerzetességet életformának nevezte. Nem helyezte egyiket a másik elé, mert mindkettőre nagy szüksége van a világnak, hisz nélkülük, mint a Szentírásban szereplő só íztelené válna az. Haszná nem mérhető anyagi mércékkel. Munkálkodásuk az élet minőségét javítja azáltal, hogy megteremti a fizikumnak és a léleknek összhangját. A szerzetesi élet, a papság, a családi élet felé történő elköteleződés egyaránt meghívással kezdődik. Ez a meghívás mindig valami-

lyen környezetben születik meg, legyen az a család, az Egyházközség, a bennük folyó imádságos élet. Ám meghallani Isten hívó szavát minden megkeresztelt ember feladata, nemcsak annak, aki papi, vagy szerzetesi hivatást vállalja. A meghívás hangja más és más. Kérdés abban merül fel igazából, hogy él-e bennünk a meghallás szándéka. Vagy valamilyen kötöttség (vagyon, család stb.) gátol meg abban, hogy az legyek, aminek az Isten szánt engem: igazi boldog. Az igazi boldogságot nem a dolgokban kell keresni. Az belül, a szívekben lakozik. Mindannyian ismerhetünk az anyagi javainak számát sem tudó, és mégis boldogtalan embert. Az anyagi teher visszahúzza őket Jézus követésétől. Tíz körömmel ragaszkodnak ahhoz, így nem marad idejük megosztani életüket másokkal és Jézussal. Püspök atyánk, Varga Lajos tanításában képet kaphattunk a Szűzanya-köszöntés és a Szentlélek kiáradásának kapcsolatáról. Mária a Szentlélek mátkája, amit hittel vallunk. Jézus Krisztus világra jött a Szentlélek műve, és Máriához kötődik, de az apostolok is Máriával együtt várták a Szentlélek kiáradását. Az Egyház Jézus Krisztus titokzatos teste - mondja Szent Pál. Mi is ennek a testnek válunk részeivé a Szentlélek közreműködésével a keresztségünk által. Krisztus teste Mária méhében nyugodott. Mária hordozta magában először Jézust. Mi az Oltáriszentség méltó vételel követhetjük égi édesanyán-

kat, s válunk az Egyházhhoz tartozó, Jézust hordozó emberekké. Pünkösöd van. A Szentlélek ünnepe, aki nem más, mint Teremtő Lélek. Isten szava által a semmiből született meg a világ, mert előtte csak az Isten létezett. Ez a folyamat a Szentlélek által ma is tart, mert Isten kegyelméből születik meg az ujjá született ember, az az ember, akit Isten elképzelt, aki hűséges, és képes tanúskodni teremtőjéről. A hűség forrása az imádság - vezette be elmékedését Zatykó László ferences atya, Pünkösdhétfő reggelén. Az ima hiányának mértéke a szét hullás növekedését vonja maga után, legyen az család, egyesület, egyén és közösség. Ezt statisztikai adatok is alátámasztják, például a válások elemzésekor. Mi is az imádság? Mit is ért alatta? - hangzottak el a kérdések. Az adott válaszok egyszerűek és nagyszerűek voltak. Idézem: „Uram, itt vagyok Neked, aki vagy, az Atya, Fiú és Szentlélek egységében.” Ez azt jelenti, hogy gondolatban is az ima világában élek, és nem a világ dolgaihoz kötődök ez alatt. Ki kell tudni szakadni a

folytatás a 4. oldalon....

Erwin Fath
látogatása

4

Az Európai
Kolping
Szövetség
közgyűlése
Frankfurtban

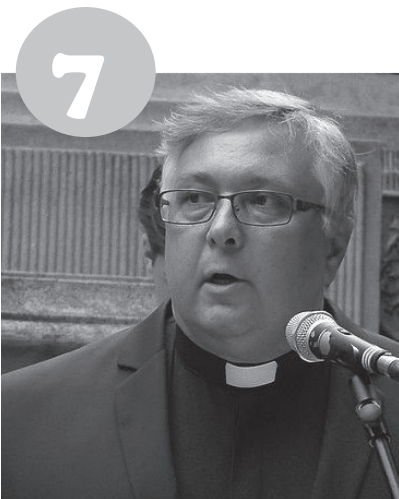
5

A Magyar
Kolping Szö-
vetség éves
közgyűlése

6

Versmondó
verseny

10

Egyházköz-
ségi majális
Kiskunhala-
son

12

Kárpátalján
jártunk

17

Nemzetközi
hírek

19

Fiatalok ünnepe Csepelen

A Csepeli Kolping Család támogatásával, és segítségével már több mint fél éve működik Csepelen Krammer Rita vezetésével egy ifjúsági csoport (CSEPI). A huszonöt fiatal a hónap harmadik szombatján tartja érdekesebbnél érdekesebb programjait. Ezeken a szombat estéken többek között megismerkedhettek nem csak a Kolping mozgalommal, hanem az MKSZ ifjúsági vezetőjével, Szabó Gellérttel is. Részt vettek a központilag szervezett ifjúsági hétvégéken. Néhány hónappal ezelőtt nyolcan úgy döntöttek, hogy a Kolpingosok nagy családjának tagjai szeretnének lenni. Június 28-án a 9 órai szentmisén ünnepélyes keretek közt tettek fogadalmat a Csepeli Kolping Zászló előtt. Kertész Péter prézes atya szívhez szóló útavalót adott a fiataloknak. Homíliájában felvilantott részleteket Kolping Adolf életrajzából, és munkásságából. Példaként állítva művét a fiatalok elé. A fiatalok értékes közösségre leltek, melynek tagjai elkötelezettek nemcsak az egyesületnek, a plébániai közösségnek, hanem a nemzetnek is. A szentmise után a fiatalok megkapták Kolping igazolványukat és a Kolping jelvény is felkerült a zakójukra, blúzukra. Sok szeretettel köszönjük őket, akik már nemcsak a Csepeli Kolping Családnak, hanem a Kolpingos világ nagy családjának is a tagjai lettek ezen a verőfényes vasárnap délelőtt. Kívánunk a kis csapat minden tagjának, sok szép, tartalmas Kolping programot, kitartást és hűséget Kolpinghoz!

Hudson Judit
a Csepeli KCS elnöke

A Magyar Kolping Szövetség lapja, kiadja a Kolping Mozgalomért Alapítvány.

Főszerkesztő: Dr. Bolberitz Pál **Szerkesztőség:** 1035. Budapest, Vihar utca 8.

Telefon: 250-1239 Fax: 388-7394 e-mail: ujsag@kolping.hu **Kiadó:** A Magyar Kolping Mozgalomért Alapítvány **Nyomda:** Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Kéziratokat nem őrztünk meg, nem küldünk vissza. A kiadó fenntartja magának a jogot a kéziratok lekötés előtti szerkesztésére. Az újságban megjelent cikkek, képek az újság külalakja szerzői jogvédelem alatt áll. Csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével tehető hozzáférhetővé, illetve másolható.

Kövess minket a Facebookon is:

<http://www.facebook.com/pages/Magyar-Kolping-Szövetség/147283235345540>

AKTUÁLIS

a mindennapok környezetéből, és meg kell tanulni Istenre figyelni. Pünkösdhétfő van. A karácsonynak és húsvétnek van másnapja. A Pünkösdeknek nincs, hisz a Pünkösdhétfő nem másnap, hanem Egyházunk első napja. Isten szeretetének kiadását ünnepeljük. Isten, aki maga a szeretet, nem is tud nem szeretni. Ennek a szeretetnek kell áramlania a családokban is, a férjek és feleségek között is. Ennél kevesebb nem elég! Csak így válik szentséggé

a házastársak holtomiglan- holtodiglan (nem az „untomiglan-untodiglan”) tartó szövetsége, a házasság. Ebből az is következik, hogy a jó házassághoz három személy kell: a férj, a feleség - és kell az Isten. Tehát férj, feleség és Isten (szeretet). Ha ebből a kapcsolatból Istent kihagyjuk, problémák sorával találjuk szembe magunkat. Jól vázolja ezt Tolsztoj a Kreutzer szonátában. Érdemes elolvasni! E hármasság kapcsolatát úgy is nevezhetjük, hogy hárman örö-

kös ölelésben élni. Ez a ma kreatív kisebbség nagyon kell ennek a nyomorék világnak, mert csak ez viszi előbbre világunkat. Útavalóul a jubiláns házások megáldásakor mindannyiunknak adta, hogy merjünk pozitív deviánsok lenni! Birtokoljuk a Szentlelket, a bennünket körülvevő javakat pedig nem érettük élve használjuk.

*Szentkút- Érsekvadkert, 2015
pünkösdjén, emjé*

Erwin Fath látogatása Budapesten

Június 5-én munkalátogatásra érkezett Magyarországra Erwin Fath, az augsburgi egyházmegyei Kolping Szövetség Magyarországiért felelős vezetője, akit Laczhegyi László elnök és Hudson Judit országos titkár fogadott. Fath úr jól ismeri hazánkat, mivel szülei magyar származásúak voltak, és régóta ápol kapcsolatot a Magyar Kolping Szövetséggel.

A munkalátogatáson szóba került a magyar szövetség aktuális helyzete, a Kolping családok mindennapjai, problémái. Az augsburgi és magyarországi partnerkapcsolatok kiépítésének új lehetőségeiről is szó esett. A hasznos és tartalmas találkozó minden bizonnyal új lendületet fog adni a két ország együttműködésének.

MKSZ

Augsburgi – Magyar partnerkapcsolati találkozó

IDÉN MÁJUS 1-3 KÖZÖTT KERÜLT MEGRENDEZÉSRE AUGSBURG-
BAN AZOKNAK A MAGYAR ÉS AUGSBURGI EGYHÁZMEGYÉHEZ
TARTOZÓ KOLPING CSALÁDOKNAK A TALÁLKOZÓJA, AKIK PART-
NERKAPCSOLATBAN ÁLLNAK EGYMÁSSAL.

ILYEN TALÁLKOZÓRA 5 ÉVENTE KERÜL SOR, 2010-BEN MAGYARORSZÁGON VOLT ILYEN,
ÍGY MOST AUGSBURG VOLT A HÁZIGAZDA.

A találkozó célja, hogy a meglévő partnerkapcsolatok elmélyüljenek, illetve újak alapítására nyíljon lehetőség. Magyarországról az egri, gyöngyösi, székesfehérvári, érsekvadkerti, duna-szigeti, egyházaskozári, esztergomi, szombathelyi Kolping családok vettek részt. A szerencsés utazásunk után elfoglaltuk szállásunkat az Augsburg mel-

lett található leitershofeni lelkigyakorlatos-házban. Sonja Tomaschek és Alois Zeller atya köszöntött minket. Az esti bemutatózásunk felváltva történt, a magyar család után az augsburgi partnere mutatkozott be. Az első estét Erwin Fath prezentációja zárta, „Aki bátor, bátorít” címmel. A partnerkapcsolat elmúlt 25 évének legfontosabb eseményeit

mutatta be képekkel, személyes élményekkel tarkítva. Minden résztvevő számára nagy élményt jelentett a nosztalgikus előadás. Másnapatalálkozónk legfontosabb részeként kiscsoportos beszélgetések során kerestük a választ az alábbi kérdésekre: Hogyan változtak meg a partnerkapcsolatok az elmúlt 25 évben? Mire van szükség a mostani kapcsolatokban?

A beszélgetések során megállapítottuk, hogy ma már teljesen más fenntartani illetve kialakítani egy partnerkapcsolatot, mint az 1990-ben volt. Legfontosabbnak most is a személyes kapcsolatokat tartjuk, és ehhez használhatjuk a mai kor adta elektronikus lehetőségeket. Új kapcsolatok létesítéséhez célzottan kell keresni a magyar Kolping családhoz augsburgi partnert, olyat, aki hozzá a leg-

inkább megfelelő. A fiataloknak remek lehetőség adódhat közös táborok, hosszabb kinti tartózkodás lehetőségével. Ma már nem anyagi segítségre van szükség Magyarországon, hanem sokkal inkább az önkénteskedés jó példájára, a hazai szemlélet megváltoztatásához. Mindkét ország résztvevője fontosnak tartotta a kolpingos szellemiségnek a fiataloknak történő továbbadását.

A megbeszélést egy különleges augsburgi városnézés követte, ahol egy kolpingos politikus idegenvezetőnk segítségével megismerhetjük a város főbb nevezetességeit. A Fugfereiben bemutatott szentmisen két alkalommal is magyar dalt énekeltünk, igazi közös mise volt. Vasárnap a búcsúzás után ötletekkel tele, elmélyült kapcsolatokkal indultunk haza, hogy itthon folytathassuk a mindennapokban a partnerkapcsolatok megélését.

Az Európai Kolping Szövetség közgyűlése Frankfurtban

2015. MÁJUS 29. ÉS 31. KÖZÖTT TARTOTTA ÉVES KÖZGYŰLÉSÉT AZ EURÓPAI KOLPING SZÖVETSÉG A FRANKFURT AN MAIN KOLPING SZÁLLODÁBAN.

A 17 ORSZÁGBÓL ÉRKEZETT NEGYVEN RÉSZTVEVŐ E RÖVID IDŐ ALATT BESZÁMOLT A SAJÁT SZÖVETÉGÉNEK MUNKÁJÁRÓL, ÉS STRATÉGIAI TERVET DOLGOZOTT KI AZ ELKÖVETKEZENDŐ ÉVEKRE.

Kiemelten foglalkoznak majd a fiatalok lakhatási problémáival és azok megoldásával. Kolping atya is nagy gondot fordított arra, hogy a fiatal mesterlegények, akik távol a családtól tanultak és dolgoztak megfelelő szálláson hajtsák le a fejüket és egy meleg családi környezetbe térjenek haza a munkából, tanulásból. Ma is több ezer fiatal szakad ki a családból, mert elmege tanulni, elmege dolgozni

más városba. Ezek a fiatalok sok odafigyelést, törődést igényelnek. Európa sok országában, de főleg Németországban van nagy hagyománya ezeknek a kollégiumoknak. Minden résztvevő országot arra buzdítottak, hogy létesítsenek Kolping kollégiumokat. (Ezeknek az intézményeknek a különlegessége, hogy középiskolásokat, egyetemistákat, kezdő fiatal munkavállalókat is befogadnak. A fiatalokkal szociális munkások foglalkoznak, részükre sok szabadidős programot szerveznek.) Prof. Dr. Hans-Gert Pöttering úr, –aki az Európai Parlament tagja

volt megalakulásától (1972-től) 2014-ig, 2007-2009 között pedig az Európa Parlament elnöke volt - megtisztelte látogatásával a Közgyűlést. Pöttering úr fiatal kora óta aktív Kolping tag, sok-sok segítséget nyújtott Anton Saleznynek, aki a Kolping mozgalmat képviseli az EU-ban. A Kolping mozgalom EU szintű támogatásáért az Elnökség az „Európai Kolping Mozgalomért” kitüntetést adományozta a politikusnak. A közgyűlés kiáltványt fogalmazott meg az európai fiatalok munkanélküliségének megszüntetésére.

Hudson Judit

A Magyar Kolping Szövetség éves közgyűlése

2015.MÁJUS 16-ÁN TARTOTTA ÉVES KÖZGYŰLÉSÉT AZ MKSZ .

A HUBA UTCAI KOLPING ISKOLA ADOTT HELYET A JELES ESEMÉNYNEK.

Miért is? Az Iskola kápolnájában őriznek egy Boldog Mészelyi Zoltán ereklyét. Itt ebben a kápolnában „találkozott” a két boldog. Országos prézesünk elhozta a nyitó szentmisére Boldog A. Kolping ereklyéjét. A szentmise után Debreceni Zsolt, az iskola igazgatója mutat-

ta be az iskolában folyó munkát a megjelenteknek. Dr. Bánhid Vajk előadása következett a Kolping mozgalom aktualitásáról. Sok érdekes újdonságot tudhattunk meg alapító atyánkról. Aztán elkezdődött a közgyűlés hivatalos része. Mivel a beszámolókat előre kiküldtük, mindenkinek volt ideje és lehetősége áttanulmányozni otthon. A tagság elégedett volt a beszámolókkal, csak néhány kérdés hangzott el. Az egyebek napirendi pontban viszont sok jó ötlet hangzott el. Pl. vissza kellene állítani a körzeteket, a 25 éves jubileum alkalmából szervezzünk országos vetélkedőt, elindult a Facebook oldalunk stb. A közgyűlésen vendégünk volt a

vajdasági kolpingosok küldöttsége is, akik nagy örömmel nyugtázták a Kolping családok aktivitását. A közgyűlés agapéval zárult. Köszönjük a Huba utcai iskola tanárainak és diákjainak a vendéglátást és a sok önzetlen munkát!

Hudson Judit

A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS EMLÉKNAPJA

DR. FINTA JÓZSEF ÉRSEKI HELYNÖK, A BARANYI LÁSZLÓ KOLPING CSALÁD EGYESÜLET PRÉZESÉNEK BESZÉDE A KISKUNHALASI VÁROSI ÜNNEPSÉGEN.

Nagy bátorságra és erős reményre vall Nemzeti Összetartozás Napjának nevezni éppen annak a szörnyű napnak az évfordulóját, amelyen darabokra szaggatták a történelmi Magyarországot az igazságtalan trianoni békeszerződés diktátumai. Mutatja ennek az emléknapnak a megülése egy nemzet élni akarását, amelynek testét talán szétszabdalthatták 95 évvel ezelőtt, de lelke nem akar belenyugodni ebbe a széttéptésbe. Ugyanis egy dolog az,

amit velünk tesznek – abba sajnos sokszor nem tudunk kellő erővel beleavatkozni. Másik dolog azonban az, hogy erre mi hogyan reagálunk: itt már több minden múlik rajtunk. Igen, a határok által elválasztott magyarság számos tagja sokat küzdött az elmúlt évtizedekben, a miénknél sokkal nehezebb időkben is, hogy az akkor még nem ünnepelhető, sőt elnyomott összetartozás-tudat ne merüljön feledésbe az anyaországi, erdélyi, felvidéki, vajdasági, kárpátaljai

és burgenlandi magyarok között. Az ő bátorságuknak, áldozatkészségüknek is emléket kell, hogy állítson ez a nap, ugyanakkor szembesíteni is kell bennünket, mai magyarokat saját felelősségünkkel. Mi mennyire vesszük komolyan ezt az összetartozást? Hiszünk-e még benne? Akarunk-e egyáltalán összetartozni, nem csupán az egész nemzet nagy egészével, hanem azokkal a kisebb közösségekkel is, amelyek sokkal közvetlenebbül vesz-

nek, vettek körül minket, s amelyeknek a létünket köszönhetjük, annak minden elemét beleértve: az életünket, a kultúránkat, a szellemi tudásunkat, fizikai képességeinket egyaránt. Akarunk-e élő kapcsolatot ápolni a várossal vagy faluval, ahonnan származunk? A baráti körünkkel, az egyházunkkal, rokonainkkal, tágabb és szűkebb családukkal? Mert valahol itt kezdődik, és itt érlelődik meg az összetartozás érzése és tettekre váltása, amely aztán az egész nemzetet magához öleli, sőt képes karját nyújtani más nemzetek felé is. Mit teszünk azért, hogy örizzük és továbbépítsük közösségeinket, amelyek a gyökereinket alkotják? Mindenkinek magának kell megválaszolnia ezt a kérdést, én is a magam nevében tudom elsősorban megválaszolni. Emlékszem arra, hogy milyen nagyszerű érzés volt huszonöt évvel ezelőtt először járni az éppen csak rendszert váltott Erdély földjén, s a lakóhelyemtől 7-800 kilométerre is magyar szót hallani, magyar ételeket enni, magyar dalokat énekelni. Nagyszerű, de nem meglepő érzés, hiszen olyan családban nőttem fel, ahol nagyon is számon tartották, s nekünk, gyerekeknek is sokat emlegették, hogy magyar testvéreink élnek Erdélyben, Felvidéken, lenn a Vajdaságban. Később pedig a piarista atyák a kommunizmus utolsó éveiben nemcsak a könyvet és a füzetet, hanem az igazságot is megtanították nekünk történelemből, irodalomból. Az ő vezetésük alatt került sor erre az erdélyi kirándulásra is. Aztán emlékszem, hogy milyen volt együtt tanulni azokkal a papnövendékekkel, akik már átjöttek Magyarországra, hogy itt végezzék el a teológiát a határon túlról. Leginkább azokat becsültem, becsülöm közöttük, akik valóban csak tanulni jöttek, aztán pedig visszatértek szülőföldjükre, hogy ott szolgálják az embereket,

az akkor még valóban nehezebb életkörülmények ellenére is. Emlékszem arra, hogy közel kétszáz fiatalnak szerveztünk ifjúsági zarándoklatot a Felvidékre mintegy 15 éve már, s milyen fájdalmas érzés volt lepusztulva látni az olyan olvasmányaimból ismert, nagynevű városokat, mint Lőcse. Emlékszem arra is, hogy 2004 decemberét, a híres népszavazást követően mintegy fél évig nem bírtam fölemelni a fejem, amikor a Himnuszt énekeltük bármilyen rendezvény, vagy ünnep alkalmával. Örülök annak, hogy lassan húsz éve már szinte minden évben részt vehetek a Lelkipásztori Napokon, amikor az egész Kárpát-medencéből csaknem háromszáz pap és világi munkatárs azért jön össze, hogy egymást lelkesítse, tanácsaival és tapasztalataival segítse abban a nehéz munkában, amit a magyar nép keresztény hitének megőrzéséért és megerősítéséért folytatnak. Öröm számomra, hogy része lehetek annak a valóban testvéri kapcsolatépítésnek, amit a Kiskunhalasi Baranyi László Kolping Család Egyesület folytat a Gyergyószentmiklósi Szent Miklós Kolping Család Egyesülettel. Sok-sok konkrét emléket elevenít fel bennem a Nemzeti Összetartozás Emléknappja: konkrét arcokat látok, események sokasága kavargat bennem, és hálát érzek mindazok iránt, akik hazaszeretetre, a határokon túlra szorult magyarok megismerésére és megbecsülésére neveltek. Ugyanakkor a szép vagy éppen fájdalmas emlékeken, a már meglévő kapcsolatokon túl azt is észre kell vennünk, hogy napjainkban sajnos nagyon sok tényező hátráltatja, gátolja az összetartozás valóságának mindki alakulását, mind pedig megőrzését. Mindenekelőtt az individualizmus szörnyű zsákutcája: az önös érdekek hajszolása, a saját érvényesülés minden közösségi érték elé

helyezése. Ha mindig minden helyzetben az az első kérdésem, hogy jó lesz-e ez így nekem, megfelelő-e az én érdekeimnek, hasznomra válik-e, akkor ez a mentalitás bizony súlyosan aláássa a kapcsolatépítés legfőbb feltételét: a szeretetből faladó áldozatvállalást. Azután az anyagiasság, a fogyasztói mentalitás eluralkodása. Ha elfogadjuk, hogy a boldogság elsősorban pénzben mérhető, akkor nyilván mindent meg akar tenni az ember, hogy minél többet keressen. A családi élet ápolása és a közösséghez való ragaszkodás azonban nem „kifizetődő.” Az individualizmus és az anyagiasság együttes nyomása okozza elsősorban azt, hogy ma már nem kell háború, nem kell nemzeti sorstratégia ahhoz, hogy a magyarság még tovább darabolja önmagát. Bármennyire fájdalmas és hűsbavágó téma is, a gazdasági célzatú kivándorlás olyan égetően fontos erkölcsi probléma, amiről nem hallgathatunk, különösen a Nemzeti Összetartozás Emléknapján. Meggyőződésem, hogy mint minden fontos, egész életünket és mások életét is súlyosan befolyásoló döntés esetében, úgy ezzel kapcsolatban is mindenkinek meg kell állnia Isten színe előtt, hogy elszámoljon vele: Isten előtt, aki utolsó csepp véréig kész volt odaadni értünk mindent, és komoly áldozatkészséget, önzetlenséget kér követőitől is. Rombolja az összetartozást segítő kulturális hagyományokat a globalizáció is: szép dalainkat, népi ruháinkat, verseinket, táncainkat veszélyezteti a nagy egyetemes katyvasz, ami mindenhol csillogó-villogó csomagolásban árad felénk, értéke azonban nagyon is sekélyes, ha van egyáltalán. Reményik Sándor híres versében a templomot és az iskolát jelöli meg legnagyobb közösségmegtartó erőkként, amelyeket semmi szín alatt nem érdemes elhagyni,

ha egy nemzet fönn akar maradni. Bizony, súlyos hiányosságokat látunk az egyházhoz való tartozás és az iskolák tekintélyének megmaradása területén is. Nem tagadható, hogy a vallásosság csökkenése és az iskolák piacositása is megtermi a maga keserű gyümölcsseit a széthullás elősegítése terén: rombolja a családokat és a nemzetet egyaránt. Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy az igazi összetartozás ellen hat az a fajta egységkeresés is, ami mások ellenében, ellenségképek teremtésében fogalmazódik meg. Igazi egységet soha nem hozhat létre valaminek a tagadása, a gyűlölködés és elégedetlenkedés. Nem kereshetjük mindig másokban a hibát, még ha van is másokban hiba! Az ellenségeskedésből csak közös hangoskodásra és közös rombolásra futja, de közös építésre nem. Ezek az imént felsorolt nehezítő tényezők, amelyek bizony erősen érvényesülnek a mai magyar társadalom életében határokon innen és túl egyaránt, látszólag szinte reménytelenné teszik az összetartozás ápolását. Azonban nem szabad megijednünk: mi tegyük meg azt, ami tőlünk telik. Hozzunk áldozatot a mi kis közösségeinkért! Mondjunk nemet a már túlzó anyagiasságra saját kis mindennapi viszonyaink között!

Ha csak néhányan elkezdjük, akkor nem marad el az eredmény. A rombolás mindig látványosabb, de az építés maradandóbb! Kevesek komoly áldozatvállalása is sokat jelenthet, és jó példát adhat másoknak. Álljon itt erről egy kis történet: A fáradt vándor eltévedt a kiszáradt pusztaságban. Egész álló nap bolyongott a tűző napon, de sem egy árnyékot adó bokor, sem egy korty víz nem akadt sehol. A szája már kicserepesedett a szomjúságtól. Már utolsó erejét összeszedve tudott csak vánszorogni, amikor végre meglátott egy rogyadozó viskót. A viskó előtt egy kézi pumpás, romos kút árválkodott. A vándor rángatni kezdte a rozsdás kart, de a kút csak nyikorgott, csikorgott fűlsértően, egy csepp vizet sem adott. Hiába próbálkozott percekig, még jobban kifáradva, semmit sem tudott előcsalogatni a kútból. Elkecseregve rogyott le a viskó tövébe, amikor hirtelen megpillantott egy üvegkorsót. A korsó tele volt vízzel, azonban a nyakára erősítve egy papírdarabot látott. A papírra ez volt írva: „Ha azt akarod, hogy a kút működjön, öntsd bele ennek a korsónak a tartalmát az utolsó csöppig. Ha csillapítottad a szomjodat, ne felejtse el újra megtölteni a korsót!” A szomjas vándor rettenetes dilemma előtt állt: Minden ízében reszketett a vízért, annyira

kívánta. Ha beleönti a kútba, akkor ki tudja, ez a rozsdás alkalmatlanság működni fog-e? Nem tűnt valószínűnek. Ha azonban megissza a korsó tartalmát, akkor a később esetleg idetévedő vándorok biztosan nem tudnak vízhez jutni. Végül egy hirtelen döntéssel és bátor mozdulattal megragadta a korsót és beleöntötte a vizet a kútba. Újra megragadta a rozsdás pumpát, s minden erejével pumpálni kezdett. A kút először most is csak nyikorgott. Rövidest azonban szörcsögni kezdett, s végre kilövellt az áhított vízszugár. A vándor hálásan nyelte a friss, bár kissé vas ízű vizet. Majd színültig töltötte a korsót, s az üzenet alá még odaírta: „Higgy benne, hogy tényleg működik!” A Nemzeti Összetartozás Napján kérjük közösen a Szentháromságos Istent, minden élet és minden közösség teremtőjét, fenntartóját, hogy adjon erőt nekünk, mai magyaroknak ápolni a kisebb-nagyobb közösségeinkhez való ragaszkodást! Tegyen képessé bennünket arra, hogy a szeretet és az önzetlenség próbáit megálljuk a hétköznapi apróbb döntéseiben, helyzeteiben, és így felkészítsük magunkat arra, hogy jól tudjunk dönteni akkor is, ha történelemformáló, nagy megpróbáltatások vagy lehetőségek elé kerülünk!

Nyugati körzeti Kolping találkozó

Szombathely Város Kolping Egyesülete 2015. június 6-án, szombaton rendezte meg a Magyar Kolping Szövetség Nyugat-dunántúli Kolping Családjainak Körzeti találkozóját, melyen a veszprémi, zalaegerszegi, körmendi, győri, badacsonytomaji, lentiszombathelyi Kolping családok vettek részt. Reggel 9 órától a Martineum Felnőttképző Akadémia parkolójában (Karmelita u. 1.) fogadtuk a vendégeket. A csoportok beérkezését követően egy kisebb csoport gyalogosan, a többiek autóval indultak el a Szent Márton Látogató Központ irányába. Útközben megnézték a Szent Márton sétaút állomásait. A Szent Márton Látogató Központban Schauermann János plébános tartott ismertetőt, majd autókkal az oladi Katoli-

kus Közösségi Házhoz mentünk. Itt először Horváth József pápai prelátus, a szombathelyi Kolping család örökös tiszteletbeli prézese tartott előadást a Szent Márton és Kolping Adolf lelkeségéről. Az oladi Batthyány-Strattmann László templomban a Szent Márton ereklye jelenlétében misét mutatott be Horváth József pápai prelátus Óra Krisztián kör-

mendi káplánnal és Gaál Sándor prézessel. A misén a szombathelyi Kolping család énekkara énekelt. A mise után az oladi Katolikus Közösségi Házban nagyon finom gulyásleves, sós és édes sütemények, ital, kávé várta vendégeinket kötetlen beszélgetéssel. A programok befejeztével minden Kolping család kapott egy kis emléktárgyat.

A találkozót hangulatát tükröző egyik vélemény:

Nagyon szép nap volt a mai, nagyon örülök, hogy részt vehettem rajta, kár lett volna kihagyni. Fantasztikusak vagytok, igazán jól állítottátok össze, és bonyolítottátok le a programot. Csak gratulálni tudok a mai teljesítményetekhez. Köszönjük szépen, mindent megtettetek, hogy jól érezzük magunkat. (az idegenvezetéstől, az autós felvezetésen át a finom ebédig)
Szeretettel, Margit (Badacsonytomaj)

Kőszegfalviné Pajor Klára Szombathelyi Kolping Család

Kolping versmondó verseny

Nagy örömünkre szolgált, hogy idén is házigazdái lehettünk a fővárosi katolikus iskolák és a Kolping intézmények közötti szavalóversenynek. Különleges nap volt, hiszen két fontos évfordulót is ünnepelhettünk április 11-én, a Költészet Napján. József Attila születésének 110. évfordulóját, és 5. alkalommal fogadtunk hat kategóriában 10 katolikus iskolából több mint 80 versenyzőt. Budapestről a

*Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium,
Pál Apostol Katolikus Iskola és*

*Gimnázium,
Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola és Gimnázium,
Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola és Gimnázium,
Egyetemi Katolikus Általános Iskola és Gimnázium,
Reménység Két Tanítási Nyelvű Keresztény Általános Iskola*
tanulói érkeztek hozzánk.

Különösen örültünk annak, hogy a fent említett intézményeken kívül vidéki vendégeink is voltak.

A Kolping intézmények közül Pétfürdőről, Szászberekről és Szekszárdról érkeztek vendégek.

Az idén először az újak között köszönthettük a Nagykőrösi Kolping Katolikus Általános Iskolát is.

A program az összefogás jegyében született, és az idei verseny is ezt az érzést erősíthette mind a résztvevőkben, mind a szervező intézmény, a Budapesti Kolping Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Sportgimnázium házigazdaként jelenlévő tanulóiban. Otthont adni katolikus diákokat összefogó eseménynek nemcsak megmérettetés, de egyben büszkeség is. Szükség van ilyen eseményekre, hiszen a mai világban

KOLPING ~ 2015. Július ~ 9.

egyre kevesebb lehetőség van az összetartás érzésének erősítésére. A Szentatya a 2015-ös évet a megszentelt élet évének hirdette meg, ezért is választottuk a kötelező verseket szerzetes költőink műveiből. Így Mécs Lászlótól vagy Sík Sándortól, akik az életszentségre kaptak meghívást. A felső tagozatos és középiskolás kategóriákban a választott versben nem adtunk megkötést. A paletta igen színes volt. Hallhattunk költeményeket Szabó Lőrincről, Babits Mihálytól, Ady Endrétől, de Goethe-től és Rimbaud-tól is. Az alsó tagozatos diákoknak egy szabadon választott verssel kellett készülniük. Választottak és előadtak verset Weöres Sándortól kezdve Kányádi Sándoron át egészen a kortárs Varró Dánielig. A versenyt Bajzák Erzsébet Mária, a KPSZTI vezetője nyitotta meg. Eszter nővér szavai biztatást és megnyugvást adott az izguló versenyzőknek. Rendezvényünk színvonalát idén is emelte, hogy szavalóversenyünket versszerető és - értő művészek is megtisztelték jelenlétükkel. Gregor Bernadett,

Agárdi László, Kovács István, Dózsa László és Baranyi László színművészek. Eszter nővér elnökletével, valamint vendég, illetve saját tanárok részvételével alakítottuk meg a 6 kategória 3 fős zsűrijeit. Még egyszer köszönjük nekik lelkes segítségüket! A legjobb versmondók az Új Ember szerkesztősége által felajánlott értékes könyveket vihették haza. Ezt a felajánlást szervezőként nagy örömmel fogadtuk, és ezúton is köszönjük. Igazság szerint mindenki nyert, nemcsak a színészek aláírását az emléklapon, hanem a vers élményét, talán új ismeretséget és rengeteg élményt is. Erre leginkább az alatt az idő alatt volt lehetőségük, míg a zsűri meghozta döntését. Ekkor nyílt mód egy székény agapéra, kézműveskedésre

és az élmények megosztására. Iskolánk egyik első helyezettje így emlékezik vissza erre az eseményre: „Nagyon örülök, hogy különdíjas lettem. Kellemes csalódás volt, hiszen másra számítottam, mégis felülmúlta várakozásaimat az elismerés. A verseny nagyon izgalmas volt, bár lehet, kicsit én is izgultam. Nagyon élveztem, mivel versmondó társaim remek előadást nyújtottak, összességében ez egy kihagyhatatlan élmény, nekem is szép emlékként marad meg.” (Róczei András, 9.o.) Azt gondoljuk, hogy a verseny elérte célját, melyet Pintérné Bretus Éva, a KOSZISZ oktatási referense Sík Sándor szavaival zárt: „Ha ünnepepsz, ünnepepsz egészen.”

Debreczeni Zsolt igazgató

Zarándoklat Szent II. János Pál nyomában

2015. MÁJUS 14-17.

NAGY VÁRAKOZÁSSAL INDULT KIS KOLPING CSOPORTUNK A HOSSZÚ ÚTRA.

Sándor atya és Fodor Judit, a Ven Toura Travel szombathelyi utazási iroda idegenvezetője egész úton biztosították mindenki jó közérzetét. Az atya nyugodt, kiegyensúlyozott lény, az általa vezetett imádságok és énekek, a különböző, a helyhez és időhöz kapcsolódó elemzései, elmélkedései és az általa celebrált misék a zarándoklat fénypontjaivá váltak. Az idegenvezető szép magyar

kiejtése, felkészültsége, tájékozottsága a történelemben, vallási témában, a lengyel nép jellemvonásainak analizálásában, a napi életükkel kapcsolatos tudnivalók ismeretében imponáló volt.

Wadowice és a Kalwaria Żebrzydowska

Wadowice kis város, II. János Pál szülővárosa és gyermekkorá-

nak helyszíne. A városka Fő terén van a minor bazilika, amelyben megkeresztelték. A bazilika előtt II. János Pál egész alakos bronz szobra áll. Ezek megtekintése után következő állomásunk a Kalwaria Żebrzydowska, Lengyelország második legnagyobb kegyhelye, az UNESCO Világörökség része (1999). Évente egymillió zarándok látogatja. Itt megnéztük a kialakított pápai szobát, II. János Pál

személyes bútoraival, tárgyaival. Késő délután Krakkó felé indultunk. A város szélén található Santorini Hotelben elfoglaltuk a szállásunkat. Elfogyasztottuk a finom vacsorát (hagymaleves, fűszerezett csirkemell héjában pirított burgonyával és salátával), mely után a Kolping csoport énekesei egy kis próbát tartottak a másnapi, krakkói misére készülve.

2. nap a svédasztalos reggeli után indultunk Krakkó megtekintésére. A krakkói program tartalmazta a Wawel, a Posztócsarnok, a Piactér, a Mária templom, Jagelló Egyetem, Ferences templom, az Érseki palota és az Isteni Irgalmasság templomának megtekintését. A Magyarok Kápolnájában Sándor atya szentmisét mutatott be, a Kolping énekkar jelenlévő tagjai szolgáltatták az énekeket. Az oltár előtt Szent István királyunk ujjsperc ereklyéje, piros-fehér-zöld virágok. A falon magyar, lengyel szentek, mártírok mozaikjai találhatók. A kápolna a „Szentek Közössége” nevet kapta. 2004. október 9-én szentelte fel Erdő Péter bíboros. Este visszatértünk a Santorini Hotelba, ahol a vacsora zsurek leves, és párolt hal volt. Vacsora előtt a székely asztali áldást énekeltük, utána nagyon vidám estében volt részünk.

3. nap Jasna Góra (Fényes hegy), Czestochowa II. János Pál 1979-

ben Jasna Góra-ra látogatott, ahova erre az eseményre kb. 3,5 millió zarándok érkezett. Ekkor ajándékozta II. János Pál a pápai aranyrózsát a kegyhelynek. Itt a 600 éves múzeumban sok magyar vonatkozású kiállítási tárgy, pl. festményt láthattunk. 13 órakor a templommal szemben lévő kápolnában Sándor atya misét celebrált, melyet Kolpingos betegek gyógyulásáért ajánlottuk fel.

Megkerestük szállásunkat, amely Zakopanétól 18 km-re Nowy Targ településen volt. Ez igazi gorál falu a jellegzetes faházakkal, népviselettel, román-

lengyel keveréknyelvvel. A gorálok a román vlah törzs leszármazottai, zárkózott hegyi népek.

4. nap Zakopane Kis városnéző sétánkon elámultunk a szép faházakon és a tisztavízű patakon, amely a házak lábánál sietett el mellettünk. A piac végéről indult a sikló. Négy perc alatt felvitt bennünket a Gubalówka csúcsára. (1123m) Délután fél kettőkor a Fatimai Szűz templom melletti gyönyörű, csupa faragott kápolnában tartotta atya a misét. II. János Pál legkedvesebb túrázó helye volt Zakopane. Gyakran járt itt télen, nyáron. Hazafelé a buszon megnézhattuk a pápaéletéről szóló kétrészes filmet. Este fél 11-kor érkezünk Szombathelyre. Úgy hisszük, hogy sokáig fogunk ebből az útból töltekezni.

*Lajosné dr. Pere Hedvig
Szombathelyi Kolping Család*

Egyházközségi majális Kiskunhalason

AZ IDEI 23. EGYHÁZKÖZSÉGI MAJÁLIS A MEGSZOKOTTÓL ELTÉRŐEN KERÜLT MEGRENDEZÉSRE, MERT AZ IDŐJÁRÁS KÖZBESZÓLT.

EZ A MÁSODIK ALKALOM, HOGY A SZENTMISE NEM SZABADTÉREN VOLT. A PROGRAMOK A PLÉBÁNIA TERÜLETÉN KERÜLTEK MEGRENDEZÉSRE.

Az előző napi megszokott előkészületeket a szombat esti zivatar gyorsan átírta. Ám a lelkes csapat úgy gondolta, hogy olyan volt minden, mintha ez lett volna az eredeti forgatókönyv. Megvoltak a reggeli főzési előkészületek, a terep gondos előkészítése - még a fűnyírásra is sor került -, szentmise előtti kézfogások, a vendégek fogadása. A templom padjaiba beülve örömmel láthattuk, hogy Pünkösd ünnepéhez elsődlegesen az ünnepi szentmise és lelkünk felemelése szükséges. Lélekemelő volt a gitárral kísért fiatalos ének-áhítat, amelyet mi, idősebbek is próbáltunk követni, az ismerős énekekbe bekapcsolódni. Most is igen értékes

szentbeszédet hallhattunk Finta József prézes úrtól, aki a nap házigazdájaként mindenben kiterjedő odafigyeléssel segítette a szervezőket, s minden jelenlévővel tudott kapcsolatot teremteni. Öröm volt látni azt a sok önkéntes tevékenykedőt: főző, sütő, majálisfa-állító, palacsintasütő, totóterjesztő, kávé és ásványvíz kínálgató, a vendégekkel foglalkozó személyt, aki egész nap tevékenykedett. Nézzük meg, mit írtak az első majálisról a Kolping naplóban: Egyházközségi majális szervezése. Helyszín: Barátság park, Kiskunhalas. Résztvevők: kb. 250-300 fő. Programok: vetélkedők, sorjátékok, májusfa bontása, táncok, közös ebéd, közösségi játékok.

Ez mind most is megvolt. Mi ebben az érdekes? Semmi! Csak annyi a fontos, hogy két évtized után is képesek az egyházközség tagjai közösen ünnepelni, örülni, a Szentlélek eljövételére emlékezni szentmisében és vidámságban is. Nagy örömmel vettük körül a Balatonföldvárról és Budapest-Ferencvárosból érkező kolpingos barátainkat. Szükséges a kapcsolat, az egymástól kapott megerősítés, hogy jó úton járunk, Kolping szellemében dolgozunk. Isten áldja a tisztas ipart!

*Soós Frigyes
Baranyi László Kolping Család
Egyesület
Kiskunhalas*

Első Országos Kolping Ifjúsági Találkozó

2015. MÁRCIUS 20 ÉS 22 KÖZÖTT KERÜLT MEGRENDEZÉSRE BUDAPESTEN HOSSZÚ IDŐ ÓTA ÚJRA AZ ELSŐ ORSZÁGOS KOLPING IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ (OKIT).

14 AKTÍV, FIATAL KOLPINGOS GYÜLT ÖSSZE, ÉS AZ ÖSSZES RÉSZTVEVŐ NEVÉBEN ÁLLÍTHATOM, HOGY FELEJTHETETLEN ÉLMÉNNYEL GAZDAGODOTT MINDENKI.

Március 20-án, pénteken este találkoztunk a Vihar utcai központban, ahol rövid helyszín-bemutatót és ismerkedési estét tartottunk. Szombaton egy közös reggelit követően Merlász Tibor atya vezetésével

vel elmélkedtünk és beszélgettünk témánkról, a párkapcsolatokról. Tibor atya felhívta rá a figyelmünket, hogy manapság házasságok, kapcsolatok mennek tönkre, mert úgy megyünk bele kapcsol-

atokba, házasságokba hogy önmagunkat sem ismerjük igazán, önmagunkkal sem vagyunk tisztában. Mindenkinek ajánlott elvégeznie egy önismereti kurzust, mielőtt mással kapcsolatot léte-

sít. Időnként nem árt elmélnünk arról, hogy kik vagyunk mi? Milyen helyet foglalunk el az életben, milyen helyet foglalunk el a családjunkban? Milyen családi szokásokat örökítünk át? Érdemes legalább egyszer életében mindenkinek családfakutatást is végeznie. Tibor atya nagyon jó feladatokat talált ki nekünk, mellyel interaktívra és érdekesebbé tette a téma feldolgozását. Például hozott nekünk egy doboz követ, különböző méretű és formájú kőveket. Ezekből a kövekből raktuk ki a családfánkat, ameddig tudtuk/gondoltuk. Kit hogy látunk a családjunkban? Ki milyen alakú és mekkora követ kapott? Kik állnak közel hozzánk? Kiket raktunk bele a családfába? Sok szakítás oka, hogy a felek önmagukat sem ismerik igazán és könnyebb feladni, mint küzdeni egy kapcsolatért. A másik megismeréséhez tartozik megtudni, hogy neki mi a „szeretetlenül” (Gary Chapmen). Az öt szeretetlenül közül – minőségi idő, elismerő szavak, testi érintés, szívességek, ajándékozás – nem ugyanúgy hallgatunk mindegyikre. Más-más emberek révén, másképp értékeljük társunk gesztusait. Ami nekem fontos, neki nem biztos, hogy ugyanannyira fontos. Egy-egy kapcsolat-

ban általában mind az öt szeretetlenül jelen van, csak más-más mértékben. Például, ha társunk szeretetlenül a minőségi idő, akkor hiába ajándékozunk meg őt napról-napra, hétről-hétre valamivel, ő mégis elhanyagoltnak fogja magát érezni, ha az időket nem fordítjuk rá, a közös programokra, a meghallgatására stb. A délután fennmaradó részében csapatvetélkedőt tartottunk Adolf Kolping életéről és a Kolping mozgalomról. Szombat este elmentünk várost nézni és sétálni Budapesten. Kiváló kikapcsolódás és beszélgetési lehetőség volt mindannyiunk számára. Egy rövid pihenés után pedig vasárnap egy közös misével zártuk a hét-

végénket a Batthyányi téri Szent Anna templomban. A misét követően visszamentünk a Vihar utcai központba, ahol megosztottuk tapasztalatainkat a hétvégével kapcsolatban. Szabó Gellért ifjúsági vezető felvázolta az ez évi ifjúsági programokat, lehetőségeket. Ifjúsági találkozóink azonban ezzel nem ért véget. Tibor atya elküldte nekünk a genogramot (családfakutatáshoz szükséges segítséget), s egy utótalálkozó keretén belül, május 19-én megbeszéltük a tapasztalatainkat, elvégeztünk egy nagyon érdekes személyiségi tesztet, melyből megtudhattuk, jelenleg mi az, ami igazán bennünk van, mi képezi az életünk részét, mi a legfontosabb számunkra. Ezúton is köszönjük Tibor atyának ezt a sok ajándékot, türelmet és időt, amit kaptunk tőle! Szeretnénk, ha az ifjúság folyamatosan fejlődne és megismernék egymást. Ezért arra gondoltunk, hogy ilyen jellegű országos ifjúsági találkozókat (hétvégéket) minden félévben legalább egyszer szerveznénk. Ezúton is hirdetjük, hogy a következő találkozó 2015. október 16-18-ig lesz Egerben. Reméljük, hogy még több fiatal tud csatlakozni hozzánk, és egy országos viszonylatban is összetartó közösséget sikerül továbbépítenünk.

*Krammer Rita
Csepeli Kolping Család*

Elnökök találkozója a Keleti Körzetben

MINDEN JÓ, HA VÉGE JÓ. SOKADIK IDŐPONT EGYEZTETÉS UTÁN TUDTUNK ÖSSZEJÖNNI GYÖNGYÖSÖN A KOLPING HÁZBAN.

MINT AZ LENNI SZOKOTT, MINÉL PROBLÉMÁSABB AZ ELŐKÉSZÜLET, ANNÁL SIKERESEBB A RENDEZVÉNY.

A Gyöngyösi Kolping Család Egyesület elnöksége szeretettel fogadta a Keleti Körzetből pontosan érkező elnököket. Elsőként a közelmúltban megújult Egyházi Kincstárat kerestük fel, amely nemcsak egyedi technológiájú ötvös remekműveiről híres, de értékét tekintve is az esztergomi után a második legértékesebb magyarországi egyházi gyűjtemény. Mivel helyileg közel esnek egymáshoz, meg tudtuk nézni a napokban megnyílt keresztények üldözését bemutató tárlatot is. Az érdemi megbeszélés a Kolping Ház pince helyiségében folytatódott. A fenn uralkodó hőség után jól jött a „hűvös fogadtatás.” (Nekünk, gyöngyösieknek egyébként is nagyon kedves hely, mert a saját kétkezi munkánkkal alakítottuk ki, a német testvérkapcsolatunk révén érkező bútort már csak be kellett építeni és kiegészíteni. Általában itt jövünk össze minden hétfőn.) A találkozón több jó gondolat is felvetődött. Juhász Imre atya javasolta az aktívabb együttműködést a Kolping iskolákkal, ők jelenthetik a potenciális utánpótlást. Tanárok, hittan csoportok révén Kolping ifjúsági csoportot lehetne alakítani. Az iskolák és a Kolping családok számára is kölcsönös előnyt jelenthet egymás tevékenységének mélyebb ismerete. Kaiserné Jósvai Ágnes körzeti koordinátor a már megszűnt illetve megszűnőben lévő Kolping családok problémáiról adott tájékoz-

tatást. Örömmel üdvözölte, hogy a Miskolc Mindszent Kolping Család befogadja a jogilag megszűnő egyesületeket. Hangsúlyozta a Kolping családok aktivitásának fontosságát: programok, pályázatok, közös közösség építő rendezvények, üdülések. Más Kolping családokkal (körzeten kívüliekkel is) való kapcsolatok ápolása, egymás programjainak látogatása. Más családok rendezvényeinek látogatása csökkent. Ennek feltehetően az egyik oka a Keleti körzet sajátossága is lehet: nagy földrajzi távolságban, kevés számú Kolping család működik. Dr. Sándor Csaba a befogadó Mindszent K. Család nevében azt hangsúlyozta, hogy az egyes Kolping csoportok akkor is maradjanak együtt, képezzenek önálló csoportot, ha jogilag betagozódnak más Kolping családhoz, mert különben fennáll a lemorzsolódás veszélye. Fontosnak tartotta hozzánk közel álló csoportokkal való együttműködést, közös rendezvények szervezését. Hadobás Zoltán, az Egri Kolping Család elnöke, a más Kolping családok rendezvényeinek nagyobb látogatottsága érdekében javasolta, hogy az egyes rendezvények szervezésére elnyert pályázatban ne csak a rendezőnél felmerülő közvetlen költséget lehessen elszámolni, hanem az oda látogatók is részesülhessenek útiköltség térítésben. A gyerekek részére szervezett kézmunka táborok nemcsak

a tábor idejére jelentenek hasznos elfoglaltságot, nemcsak a gyerekeket fogja meg a Kolping eszmeiség, hanem az érdeklődő szülőket is megérinti, és végső soron tagszám bővülést eredményezhet. Végezetül Jósvai Ági a már elindított programokra hívta fel a figyelmet:

Országos Jubileumi Vetélkedőre való jelentkezés

2015. 09. 19. Abádszalóki főzőverseny

2015. 09. 26. Jubileumi ünnepség Budapest Szent Imre Gimnázium

2015. 10. 04. Magyarok Nagyszonya búcsú Mátraverebély-Szentkút

2015. 10. 10. Gyöngyösi Katolikus Legényegylet megalakulásának 150 éves jubileuma

A hasznos tanácskozás után bejártuk a Kolping Házat. Különösen a szépen felújított 6 szobás, két ágyas panzió került az érdeklődés középpontjába. Búcsúzásnál a gyöngyösiek ismételték, hogy minden Kolping család jelezze, hány fővel tud részt venni a 150 éves jubileumi ünnepségükön.

*László Ferenc
elnök Gyöngyösi Kolping
Család Egyesület*

A Kolping Akadémia zárása Nyíregyházán

2015. ÁPRILIS 25-ÉN, SZOMBATON TARTOTTA KOLPING CSALÁDUNK, A NYÍREGYHÁZI KOLPING CSALÁD A KÖZEL MÁSFÉL ÉVES KOLPING AKADÉMIA PROGRAMSOROZAT ZÁRÁSÁT

Az esemény kezdetén Takács István, egyesületünk elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, és háláját fejezte ki a Gondviselésnek azért, hogy szinte minden hónapban sikerült érdekes előadásokat és elgondolkodtató elmélkedéseket tartani a rendezvénysorozat keretében. Továbbá örömet fejezte ki, hogy a záró rendezvényre a Magyar Kolping Szövetség titkára, Hudson Judit elfogadta a meghívást, és ellátogatott az ország keleti csücskébe. A köszöntő után Hudson Judit tartott részletes előadást a Magyar Kolping Szövetség képviselőinek afrikai tanulmányútjáról. Az út keretében ugandai és ruandai Kolping családokat kerestek fel. Képsorozatokkal és élménybeszámolóval próbálta felidézni az ott tapasztaltakat, a kulturális különbségeket, a nehézségeket, amikkel az ottani kolpingosoknak szembe kell nézniük. Azt a feltétel nélküli szeretetet, amivel az európaiak

felé fordulnak. Hudson Judit beszámolt a két szomszédos ország eltérő problémáiról is és arról, hogy hogyan igyekeznek az ottani Kolping Családok ezeket orvosolni. Hudson Judit előadása után Tóth László, pápai káplán, plébános tartott megindító elmélkedést a Szentlélek, mint harmadik isteni személy címmel. A képes-zenés elmélkedés során rácsodálkozhattunk a Szentlélek természeti jelenségekben (tűz, víz, szél) való megtapasztalására. Az elmélkedést 'tápláló' ebéd kö-

vette, majd a program a Magyarok Nagyasszonya Társszékesegyházban bemutatott szentmisével zárult. A szentbeszédben Juhász Imre, újfehértói plébános, a KOSZISZ igazgatója Boldog Adolf Kolping érdemeit méltatta. A szentmise keretében új tagot avattunk. Az új tag: Kocsis Józsefné, és az új prézesünk: Tóth László, pápai káplán, plébános esküt tett a Kolping lobogóra a tagság előtt. Ez helyi szép hagyomány.

Láda Gergely

A Nagykállói Kolping Család 2015. április 18-án területi vetélkedőt rendezett

„Ki tud többet a Kolping mozgalomról?” címmel

A vetélkedőre nyíregyházi, újfehértói, hajdúnánási testvéreinket hívtuk meg. A versenyben 5 csapat indult. A kezdeti izgalmat, feszültséget

hamarosan az örömteli játék vette át. Nagyon jó hangulat kerekedett. Az eredményhirdetés után a helyi római katolikus templomban vettünk részt Szentmisén, amit prézesünk, Vitai László celebrált. Befejezésésképpen egy finom ebéddel

és az azt követő kötetlen beszélgetéssel zárult ez az igazán tartalmas nap. Köszönjük a résztvevőknek, hogy hozzájárultak a program sikeréhez!

A Nagykállói Kolping Család tagjai

KOLPING ~ 2015. Július ~ 15.

Kárpátalján jártunk

AZ ÉLTETŐ LÉLEK IRODALMI KÖR TAGJAIVAL KÁRPÁTALJAI MAGYAR TESTVÉREINKHEZ UTAZTUNK 2015. JÚNIUS 13-14-ÉN, HOGY ÁTADJUK A MISKOLCI MŰVÉSZETEK HÁZÁBAN MÁJUS 9-ÉN TARTOTT JÓTÉKONYSÁGI ESTEN ÖSSZEGYŰJTÖTT ADOMÁNYAINKAT.

A MŰSOR SZERVEZŐI, KARDOS KATALIN ÉS DR. HORTAI RITA FELVETTÉK A KAPCSOLATOT A KÁRPÁTALJÁN ÉLŐKKEL, VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ KÖLTŐVEL, AKI AZ EST VÉDNÖKE VOLT, MEZŐVÁRI KÖZSÉG REFORMÁTUS GYŰLEKEZETÉVEL, A VERBŐCI NÉMETH ZSOLT REFORMÁTUS LELKIPÁSZTORÁVAL ÉS A BEREKSZÁSZI KATOLIKUS KARITÁSZ EGYESÜLETTEL.

Meghatottan köszönöm, hogy befogadtak az Éltető Lélek Irodalmi Körbe, ahol minden együttlétben megmutatkozott a szeretet Isten és embertársaink iránt. Először négy éve hallottam Wass Albert-ről való megemlékezésüket, ahol tapasztaltam az előadóművészek mély érzéseit, a költők gondolatainak hiteles továbbadását. Többször voltam jelen klasszikusaink által megszemélyesített nagy érzések - Istenhit, hazafiság és remény - közvetítésében más művészek műsorain, de ez az irodalmi kör az eddigi élményeimet is felülmúlta, igazi katarzist okozott a közönségnek. Lélekemelő ajándékot kaptam tőlük mindig. Gabriel Garcia Marquez utolsó levelében írja: „Megtanultam, hogy mindenki a hegytetőn akar élni, anélkül, hogy tudná, hogy a boldogság a meredély megmászásában rejlik. Megtanultam, hogy amikor egy újszülött először szorítja meg parányi öklével apja ujjait, örökre megragadja azt...” Az előadók tudják ezt: az ősoket tisztelő, hazáját szerető, Isten és az örök természet törvényeit megtartó ember nem pillanatok alatt jut el a magasságokba, hite és erőfeszítése árán ismerheti meg mindazt, ami az igaz útra vezet. A magyarságot történelme során számtalanszor nyomták el, mégis

megmaradt. Újra és újra felállt, egyenes gerinccel ment előre, tiszta lélekkel, hatalmas akaraterővel, az üszkös romokból felépítette otthonait, iskoláit, templomait.

Több mint ezer éve élnek a magyarok szülőföldjükön. A honfoglaló ősök, majd királyaink alatt katonáink, hősi küzdelmeik során megvédték hazánkat a törököktől, tatároktól, labancoktól, majd egy évszázad múlva a fasiszták, kommunisták támadásaitól. Az 1920. június 4-i Trianoni „Békeszerződés” után hazánk területét 283 ezer négyzetkilométerről 93 ezerre, lakosságát 18,2 millióról 7,6 millióra csökkentették. A történelem viharai szétszakították a családokat, tönkretették a csonka Magyarország gazdasági életét, elvették földjeiket, ásványkincseiket, minden értéküket. Akiket nem pusztított el a két világháború, pogromok, sortüzek, hadifogság, a börtönökben töltött évtizedek, megaláztatások, kínzások, embertelenség, és tovább éltek, évtizedeken át üldöztetéseknek voltak kitéve. Az elszakított területeken élők nem szólalhattak meg anyanyelvükön, lerombolták iskoláikat, templomaikat. Megsemmisítették, elűzték, kitelepítették népünk sokaságát, de az otthon maradtakat a megpróbáltatásaik csak még erősebbé tették. Meg-

fogyatkoztak, több millió magyar szétszéledt a világban. Nehéz körülmények között újrakezdték életüket, távol a hazától. Némelyek kénytelenek voltak asszimilálódni az idegen országokban, ha boldogulni akartak. Egész életükben az otthonukkal, szereteteikkel áldomdoltak, visszavágytak hazájuk gyönyörűségei tájaira. Akik szülőföldjükön maradtak, lélekben megerősödtek, hazaszeretetük megtartotta őket. Megmaradt egy életképes, mindenre kész nép. A Kárpátok ölelésében, az Ipolyon túl, a Dráva mentén, Órvidéken, Erdélyben és Csángóföldön kisebbségben ugyan, de tovább éltek magyarjaink. A gazdasági válság ellehetetlenítette a kis országok népeinek életét. Nemrég elindult egy folyamat, sokan települtek haza a II. világháború idején emigráltak és az ötvenhatos magyar üldözöttek közül. Akkor sokan mentek külföldre tanulni, dolgozni. Édes anyanyelvüket minden nap gyakorolták, hagyományukat ápolták, ünnepeiket megtartották, tudásukat gyarapították, majd hazatértek, hogy otthonukban népüket segítsék, felemeljék. Megváltozott körülöttünk a világ, de aki magyarnak született, ott akart élni és meghalni. Az Úrtól kérték erőt, bölcseséget, az Istennel szívükben, pár-

párbeszédben vannak a végtelen-
nel. A Kárpátalja 1991. decembe-
ri (II. évf. 23. sz.) száma Ukrajna
szabad! címmel örömmel közöl-
ték, hogy „Az ukrainai népszavazá-
sán a szavazók 90,2%-a a
függetlenség mellett szavazott, az
ezzel párhuzamosan tartott elnök-
választáson Leonyid Kravcsuk
61,59%-os szavazati aránnyal
lett az Ukrán Köztársaság elnöke.
Magyarország keleti szomszédja
december elsejétől nem a Szovjet-
unió, hanem a 601.000 km² terüle-
tű, 52 millió lakosú független Uk-
rán Köztársaság.... Ünnepi ülést
tartott a KMKSZ elnöksége.... A
beregcsászi járás szavazópolgárai
elsöprő többséggel foglaltak állást
a népszavazáson a magyar nem-
zeti körzet megalakítása mel-
lett.” Azért idézem ezt a cikket,
mert sajnos azóta ezen a területen
is sok változás történt. Kormány-
fők jöttek-mentek, két éve pedig
háború dúl Ukrajnában, amelynek
szele érinti ezt a térséget is, bár
itt még nincs öldöklés. Kárpátal-
ján színmagyar települések van-
nak. Az elmúlt évtizedek során
négy különböző állam polgáraivá
váltak, pedig ki sem mozdultak
szülőhelyükről. A kommuniz-
mus kettészakította a falvak felső
és alsó részét, rokonaik a határ
két oldalán éltek közel 60 éven
át, semmit sem tudhattak róluk.

A május 9-i jótékonysági
előadás ötletét Kardos Katalin ve-
tette fel, ő hívta meg a művészeket,
állította össze a műsort, beszélt a
város vezetőivel, támogatásukat
kérve. Dr. Hortai Ritával, az Él-
tető Lélek Irodalmi Kör vezetőjé-
vel együtt hónapokig dolgoztak e
szívbeli ügy érdekében. Segített a
szervezésben, rendezésben a mis-
kolci Kolping Egyesület vezetője,
Németh István tanár úr és az egye-
sületi tagok is. Így kerülhetett sor
a május 9-i jótékonysági estre,
majd a kárpátaljai útra. Ott hallot-
tuk a kárpátaljai vendégeinktől a
következőket: Katonai behívókat

kézbesítenek a kárpátaljai magyar
fiataloknak, az idős, beteg, rok-
kant férfiaknak is, egészségügyi
felmentést nem kapnak, menniük
kell a harctérre. Aki nem vonul be,
üldözik, így sokan elmenekülnek.
Ezzel megpecsételik sorsukat, ha
mégis megtalálják őket, azonnal
főbelövik. Ott vesztette életét sok
katona egy igazságtalan, hatalmi
harc miatt, amit a fejük felett, a
megkérdezésük nélkül kezdtek el,
és sajnos még ma sincs biztonság-
ban senki. Élelmük, tüzelőanya-
guk nincs, földjeiket nem tudják
megművelni, a boltokban alig van
áru, de azt a keveset sem tudják
megvásárolni. Az árak három-
százszorosára emelkedtek, sokan
éhen halnak, a harctéren lövik le
őket, vagy fagynak meg házaik-
ban. Rettenetes körülményeik el-
lenére az ott élők kitartanak, egy-
másat segítik. Most, a tűzszünet
idején is fellángolnak a harcok, ki
tudja, meddig tart még a nyomor,
az inség, a harc az életért. Ezen
próbált enyhíteni Miskolc lakos-
sága, akik együtt éreznek velük,
és amint az kiderült félmillió for-
rintot sikerült eddig összegyűjte-
ni, amit Kárpátaljára eljuttattunk.

Hajnalban indult Miskolc-
ról 18 fős kis csapatunk, az Él-
tető Lélek Irodalmi Kör és a Kolping
Egyesület tagjai, azzal a szándék-
kal, hogy 3 helyszínre, Beregszász-
százbá, Mezővári és Verbőcre
eljuttatjuk az összegyűjtött ado-
mányokat. Az Él-
tető Lélek Irodalmi Kör előadói nem hivatásos
művészek, de az irodalom köz-
vetítését magas szinten művelik,
képességeik, orgánumuk, empá-
tiájuk miatt a költők gondolatait
híven tolmácsolják. Mindenki
önként, saját szabadidejét áldoz-
za fel azért, hogy hallgatóságuk-
at megérintsék a költők szavai.
Itt most nem a teljes csapat vett
részt, Dr. Hortai Rita gyermekor-
vos, az Él-
tető Lélek Irodalmi Kör vezetője,
Kardos Katalin tanár,
rendező, Asztalos Julianna tanár,

Kocsisné Heiler Éva tervező, Dr.
Czap Ágota ügyvéd, Csáti-Ersók
Károly tanár mellett Németh
István, a Kolping Egyesület el-
nöke és néhány segítő, köztük
férjemmel én is részt vehettem e
csodálatos, megrendítő utazáson.

Első állomásunk Beregszász volt. A Katolikus Karitászi Egyesület várt bennünket, néhány kismama és gyermekei jöttek el, hogy találkozhassanak velünk. Az egyesület vezetője átvette az adományokat, néhány szót beszélhettünk az ott lévőkkel, majd megnéztük a hatalmas katolikus templomot, kalauzunk segítségével. A híres Beregszász Múzeumot a múzeum helytörténésze, igazgatója mutatta be nekünk. Hatalmas és értékes gyűjteményt hoztak létre, amelyet az igazgató úr évtizedes kutatómunkája alapozott meg. A régészeti leletek, néprajzi, ipartörténeti eszközök, tárgyak mellett láthattuk e tájegység népének történelmi emlékeit is. Mezőváriba mentünk tovább, ahol várt bennünket Vári Fábrián László. A vendégek számára ebédet adtak a helybeliek, ahol a mezővári református püspök úr köszöntötte a jelenlévőket, a pedagógusokat és bennünket, miskolciakat. Beszédbe elegyedtünk a tanárokkal, a helyi segítőkkal, sokáig együtt maradtunk volna, de indultunk a református templomba. Zenés istentiszteleten vettünk részt. A tiszteletes úr felesége mondta az igéket, együtt imádkoztunk vele és zsoltárokat énekeltünk. Évek óta ő a karnagya az énekkarnak, férje és gyermekei is rendszeresen zenélnek az ünnepeken. Ők vezetik a község zenei életét, zenekaruk és énekkaruk kiváló. A hegedű-, klarinét- és gitárkísérettel előadott vallásos énekeket a kisiskolásoktól hallhattuk. Nagy létszámú az énekkar, de minden egyes gyermek énekelt szólót is. Csengett-bongott hangjuk, mint ha mindegyik egy kis harangocs-

ka lenne. Ezt időnként komolyabb zenedarabok követték a fiatalok előadásában, akik képzett művészek. Ezután következett a miskolci előadóművészek műsora, amelyen a helyieken kívül a városban éppen megrendezett pedagógus-találkozó idősebb tagjai is részt vettek. Elérzékenyedtünk mindannyian mindkét műsor alatt, majd felállva tapsoltunk a helyi és miskolci előadóknak, együtt énekeltük el a Himnuszt és a Szózatot, együtt mondtuk el a Miatyánkot. Innen Csetfalvára mentünk, hogy megnézzük a csodálatos középkori festett kazettás templomot, amit restauráltak. Mi már láttuk többször, de akik először jártak itt, nekik is nagy élményben volt részük. A helyi sekrestyés úr mutatta be a templomot, elmesélte a régészeti feltárás és a többszöri átépítés történetét. Nézegettük a régi freskótöredékeket, visszaidéződött múltunk. Visszatérve Mezőváribába, elfoglaltuk szállásunkat, ahol szintén nagyon kedvesen, gazdag vacsorával fogadtak bennünket. Velük is beszélgettünk elődeikről, jelenlegi helyzetükről, családjukról. Később értünk jötték a többiek és egy másik család udvarában folytattuk az ismerkedést, énekelünk együtt a házigazdákkal, alig akartak minket elengedni. Későn fekvődtünk le. Másnap reggeli után korán indultunk Verbőcre, ahol 10 órára vártak bennünket istentiszteletre a már ismert Molnár Zsolték. Ez talán még meghatóbb volt, mert a miskolci műsor után, hajnalban született meg Molnár Dorka, a család 4. gyermeke, aki éppen aznap volt 5 hetes baba. A verbőci református templom gondnoka elmesélte, hogy hatvan évig bezárva tartották a kommunista időben templomukat, amikor 1991-ben kinyitották a bedeszkázott kaput, mérhetetlen mennyiségű szemét fogadta a gyülekezet tagjait. A falakról lepergett a vakolat, a tetőn befolyt az eső, a hólé, borzasztó

látvány tárult eléjük. A bútorokat összetörték, a templom takarítása hónapokig tartott. Összefogott a közösség és egy helyi asztalos ingyen vállalta a templom berendezésének elkészítését, új padokat készített, még a lehullott fadarabokat is felhasználta a padlóhoz. Restaurálták a templomot, és ma már ott tarthatják istentiszteleteiket. A nagytiszteletű úr beszéde is megérintett bennünket, hitük, reménységük, megtartó erejük példamutató lehet sok magyarországi fiatal és idős számára is.

A miskolciak előadták műsorukat, amit megkönyyeztek a helyiek, de mi is. A gyönyörű versek és énekek a hazaszeretetről szóltak, nem maradt szem szárazon. A Szózatot felállva énekelte a hallgatóság, közben ismét sírtunk. Egy kislány éneke és szavalata után megismerhettük a templom történetét, majd mentünk ebédelni, ahol a helyiek sürgölődtek, a finom étkeket elének tárták. Az istentisztelet alatt és később, a beszélgetésekben is megtapasztalhattuk, hogy: „Ahol sötét van, ahol fény ég, nincs oly magasság, amiben Őbenne nincsen. Arasznyi életünk alatt nincs egy csalóka pillanat, mikor ne lenne látható az Isten.” Az Előhang szavai pedig szintén ide illenek, mert az itt élők ezt művelik nap mint nap: „Volt egyszer egy ember, aki az ő háza udvaán oszlopot épített az ő Istenének. De az oszlopot nem márványból faragta, nem kőből építette, hanem ezer

meg ezer apró csillámló homokszemcséből, és a homokszemeket köddel kötötte össze... Az oszlop épült, mert az ember hittel építette az ő Istenének...” Kitartásuk, egymás iránti szeretetük, az Isten felé emelkedő szándékuk példaértékű.

A magyarok a világon mindenütt híresek vendégszeretetükről, itt különösen igaz ez. Szűkös körülmények között, szegényen élnek, de asztalukra hordták minden ételüket, italukat. Olyan természetesen osztották meg a látogatókkal, mintha legközelebbi rokonaik jöttek volna hozzájuk. Erdélyi, felvidéki, kárpátaljai és délvidéki magyarok között sokszor élhettem át ezeket a lelkiekben gazdag találkozásokat, felemelő együttléteket. Velük is beszélgettünk elődeikről, jelenlegi helyzetükről, családjukról, ölelgettük egymást, és könnyes szemmel hallgattuk nehéz sorsukat. Ismeretlen emberek úgy tárulkoztak ki előttünk, szinte pillanatok alatt meghitté vált a hangulat, hiszen testvérek vagyunk. Úgy mentünk hozzájuk, mint rokonainkhoz, de ők is ugyanígy fogadtak bennünket. Nehéz a sorsuk, de bizakodnak, az idősek még mindig dolgoznak, hogy gyermekeiket segíthessék, a fiatalok is reménykednek, hogy többre jutnak, ha tanulnak. Megindító volt látni az ott élők mindennapjait, mégis, öröm és remény látszott szemükben. Hazafelé a lelkünkben még mindig éreztük azt a szeretetet, amit tőlük kaptunk. Talán mi is hagyunk valami nyomot bennük, mert címeiket cseréltünk, és megígértük kölcsönösen, hogy tartjuk a kapcsolatot, de mi gazdagodtunk igazán. Itthon folytatódnak az előadások, de ez utóbbi együttléti hangulatát, kedvességüket sohasem felejtjük el, ezek az alkalmak adnak további erőt előadóinknak, de nekünk is, akik csak részesei voltunk e találkozásoknak, mert ránk is ragyogott a szeretet fénye. *Kühne Katalin*

Kedves Kolping Testvérek a világ minden részén!

Régen jelentkeztünk a nemzetközi események bemutatásával, melynek örömteli oka, hogy megszületett első gyermekem, és apasági szabadságon voltam négy hétig. Ez alatt a négy hét alatt tapasztaltam meg, hogy milyen is az igazi család, melynek szerves része a gyermek. Mennyi szeretet tud adni már egy ilyen pici baba is! Az ember érzi, hogy mindig várja őt valaki, soha nincs egyedül. A világ sok százezer Kolping tagja is megtapasztalja a családi fészek melegét, azt, hogy mindig van kihez fordulnia, soha nincs egyedül. E rövid bevezető után lássuk mi is történt ez alatt a pár hónap alatt a kolpingosok nagy családjában!

Markus Demele
IKW titkára

Európa

Május 29-31 között tartotta éves közgyűlését az Európai Kolping Szövetség Frankfurtban. A közgyűlést megtisztelte jelenlétével Dr. Hans-Gert Pöttering úr, aki az Európai parlamenti képviselő volt 1972-től 2014-ig. Az Európai Kolping Szövetség vezetősége a „Kolping Mozgalomért” kitüntetést adományozta neki. A nemzeti küldöttek részletesen beszámolnak majd az eseményekről, a megvitatott témákról.

Német Kolping Szövetség

A Német Kolping Szövetség tag-sága az elmúlt két évben aktívan bekapcsolódott a környezetvédelmi munkába. Alapító atyánk 200. születésnapján hirdették meg az „Ütessünk 200 fát” programot. A Willichi Kolping Család fantasz-

tikus teljesítményével kiérdemelte a Környezetvédelemért emlékérmét. 2015. május 7-ig a környezetükbe 228 gyümölcsfát ütettek. A program különlegessége, hogy a fákat nagyszülők az unokáikkal együtt ültették. Támogatást kaptak az Acheni egyházmegyétől. A jó példa ragadós, a programot kiterjesztették az egész Egyházmegyére. A faültetés meghirdetése ragyogó lehetőség a Kolping közösségek összekovácsolódására, példamutatás a helyi lakosoknak, és nem utolsósorban „reklám”-lehetőség. A Willichi Kolping Család méhmentő akciója is említést érdemel. 2014-ben tárgyalásokat kezdtek a helyi méhészekkel, akik nagyszabású méh-hullásról számoltak be. A méhek gyógyítása meghaladta a méhészek erejét. A méhek elpusztulását megakadályozandó a Kolping család átvett a méhészekről 10 méhcsaládot, ami saját kertjükben helyezték el.

Németország

Menekült áradat- Európa az értéket védő közösség? Naponta látjuk a médiuumokban az Európa felé tartó menekült áradatát a Földközi-tengeren. Addig, amíg az EU Parlament meghozza döntését, cselekednünk kell! Igazi kihívás a már ittlévő menekültek ellátásának megszervezése és segítése a Kolping családoknak - mondta Thomas Dörfinger, a Német KSZ elnöke. Európának szolidárisnak kell lennie.

Lengyelország

Pályázatfejlesztési projektek. A Lengyel Kolping Szövetség vezetői áprilisban találkoztak azokkal a politikusokkal, akik a pályázati kiírásokban érdekeltek. A Lengyel Szövetség egyik erőssége, hogy pályázati csapata van,

akik felmérve a Kolping családok igényeit, igen sok állami és nemzetközi pályázatban vesznek részt és nyernek! Az idén szeretnék a pályázatokat kiterjeszteni fejlődő országokra is. Együtt szeretnének pályázni afrikai, dél-amerikai országokkal, ezzel segítve a fejlődő országokban élőket tanuláshoz, munkalehetőséghez, vetőmaghoz stb. A dologban az az érdekesség, hogy a Lengyel Kolping Szövetség néhány évvel ezelőtt még német állami támogatásból tartotta fenn magát, ma pedig már fejlődő országoknak nyújt segítséget.

Tanzánia

A Tanzániai Kolping Szövetség az elmúlt években a mélyszegénységben élő falvak lakosainak megsegítésére fókuszál. Teszik ezt úgy, hogy mezőgazdasággal kapcsolatos tanfolyamokat szerveznek nekik. Megtanítják őket komposztálni, palántát nevelni, tehenet tartani stb. Újabban kávétermesztéssel kezdenek foglalkozni. Nyamuhugna falu, melynek lakosa 262 fő, igen komoly eredményekkel dicsekedhet. A mennyiség mellett a minőségre is figyelnek. A falu 2011-ben teheneket kapott, megtanulták a földet trágyázni, és arra gondoltak, belevágnak a kávétermesztésbe. Kezdetben trágyázás nélkül 1 kg kávébabot szüreteltünk bokrokként, most, hogy trágyázunk a földet, 6 kg kávébabot szüreteltünk bokrokként - nyilatkozta egy falubeli. Most, hogy a jövedelem tetemesen növekedett, gyermekeimet középiskolába tudom küldeni. A szolidaritás, a helyi problémák felismerése és segítése, igazi Kolping feladat. Ezt ismerte fel a Tanzániai Kolping Szövetség.

India

Naponta olvassuk és halljuk a szo-

morú híreket Indiából, melyek a nők elleni erőszakra számolnak be. Az Indiai Kolping Szövetség egyik fő feladatának tekinti a nők elleni erőszak megelőzését, a már bajba került nők segítségét. Teszik ezt úgy, hogy tanfolyamokat szerveznek a hölgyeknek, mikrohitel

segítik önálló vállalkozás indítását. A már bajba került nőknek menedéket nyújtó otthonokat építettek, és itt oktatják és segítik őket az önálló életre. Sok Kolping tag számolt be arról, hogy milyen és mennyi segítséget kapott ebben az önszervező rendszerben. Önálló

jövedelemmel rendelkeznek, ami azt jelenti, hogy gyermekeiket középiskolába küldhetik.

A Kolping családok nő tagjai összefogva gyakran szerveznek tüntetéseket a szexuális zaklatás ellen.

Gratulálunk

Szívből gratulálunk a Nagykállói Kolping Család elnök asszonyának, Almási Lászlóné Katika néninek, akit Ferenc pápa 70. születésnapja alkalmából Apostoli áldásban részesített!

Kati néni a nagykállói Kolping család és a Biriben ta-

lálható Dankó Pista Egységes Óvoda – Bölcsőde, Általános Iskola, Szakképző Iskola, Gimnázium, Kolégium és Alapfokú Művészeti Iskola alapítójaként méltón érdemelte ki a Szentatya áldását!

MKSZ

Öszentsége Ferenc Pápa
szívből adja Apostoli Áldását
70. születésnapja alkalmából

Almási Lászlóné sz. Kemeth Katalin
életére, családtagjaira és barátaira,
kérve számukra a bőséges mennyei kegyelmek
és vigasztalások kiáradását,
és a Boldogságos Szűz Mária állandó segítségét.
(Nyirgelse, 1945. január 22.)

Felbéküvés, 2015. január 20.

*„Szívvel és szeretettel”
Kolpingok Központjának Igazgatója*

Minden Áldás

Isten nevében ünnepélyes jókívánság sajátos alkalomra, jelen esetben 70. éves születésnapra és további évekre.

Leleki hatással jár, feltételez hitvalló életet és szeretetben minősítő szolgálatot, amit értékel és méltat.

Az áldás szolgálata összekapcsolódik a krisztusi papság szolgálatával, jelen esetben Ferenc pápa **PÁPAI ÁLDÁSA**, így most a legmagasabb helyről érkezett.

Névre szóló ez az áldás, értini személyét és tevékenységét, valamint családját és a kikért dolgozott, vagy vele ma is együtt fáradoznak.

Szól ez az áldás pedagógust munkáért. Jótékony hatása kiterjedt sokakra, kiemelve azokat is, akik valamiben szükségét szenvednek.

Az ifjúság tanulmányainak ápolása és nevelése, közjó és az emberi méltóság szolgálata különös akkor, ha bölcs meglátásokkal megkülönböztetés nélkül olyan szeretetben valósította meg, hogy mindig épített és soha nem rombolt.

Boldog Kolping atya szellemisége így valósul meg:

Egy más szolgálatára hívott meg bennünket Isten és valahol várnak ránk, van dolgunk ezen a világon, ez mindig érvényes valóság..

Köszönjük az ünnepelt burkító példáját és áldásos életét.

E PÁPAI ÁLDÁS süzenni és ereje segít megérteni:

Ami számít és túlél az A SZERETET.
~Köszönettel fogadjuk és tovább adjuk~

Nagykálló – Biri 2015. 01. 22.-re

**A szeretet
laka és
müllik!**
Iker 13.8.

megemlékező
tiszteltettel és szeretettel
Almási László
Vitai László
nyugalmozott rk. apát-plébános

Meghívó

Szent Jobb Körmenet

2015. augusztus 20-án
Találkozó a Metró Arany János utcai megállójánál 16.15-kor.
Zászlót hozzatok!

MKSZ vezetése

Fekete Madonna zarándoklaton voltunk

JÚNIUS 22-ÉN HÉTFŐN HAJNALBAN INDULT KÉT TUCAT KOLPINGOS AZ ORSZÁG MINDEN RÉSZÉRŐL CZESTOCHOWÁBA, A FEKETE MADONNA ZARÁNDOKVONATON.

A LELKI FELKÉSZÜLÉS MÁR A VONATON ELKEZDŐDÖTT.

Dr. Székely János püspök atya (aki a zarándoklat lelki vezetője volt), Pápai Lajos győri püspök, Bátor Botond pálos szerzetes, közös elmélkedésekkel, rózsafüzér elimádkozásával, Úr angyal imádsággal, közös énekléssel, segítettek abban, hogy erre a pár napra elfelejtsük mindennapi gondjainkat. A földön járunk de az égre tekintünk. Egész napos vonatkozás után, késő este értünk a zarándokszállásra. Az első nap szentmisével kezdődött a Bazilikában. Délután a Fekete Madonnáról tartott előadást és erdélyi gyermek kórusokat hallgattunk. Minden este vacsora után „Kiállítás” –t imádkoztuk a magyar nemzetért, majd az „Apel” lengyel nemzeti imát lengyel és magyar nyelven. A napot gyertyás körmenet zárta. A második nap ünnepélyesen levonultunk a Szűz Mária sugárútra. Itt Boldog Jerzy Popiełuszko szobránál Székely János püspök, megemlékezett a vértanúkról, akik Jézushoz hasonlóan életüket adták hitükért, a világért. Hálát adott mindazokért, akik a 20. században, a vértanúk évszázadában életüket áldozták hitükért, köztük Jerzy Popiełuszkóért, Maximilian Kolbe atyáért, Apor Vilmosért, Salkaházi Sáráért, Meszlényi Zoltánért, Scheffler Jánosért, Bogdánffy Szilárdért. Végül az Úr és a Szűzanya védelmét kérte a közel-keleti üldözött keresztényekre. Kövér László házelnök, Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős

államtitkár, Gyurcsík Iván varsói magyar nagykövet, helyezték el a megemlékezés koszorúit. Dr. Erdő Péter bíboros úr, itt kapcsolódott a zarándoklathoz és együtt értünk vele vissza a szent hegyre, a Szűzanyát dicsőítő, védelméért fo-háshódó énekekkel. A szentmise előtt a politikai vezetőik és a zarándoklat lelki vezetői koszorúkat helyeztek el a templom bejárata előtt felállított szmolenszki emlékműnél. A Bíboros atya által

celebrált szentmise 12 órakor kezdődött a zsúfolásig megtelt kegytemplomban. Először a pálos rend közösségének nevében Arnold Chrapkowski pálos rendfőnök üdvözölte a zarándokokat. Pázmány Pétert idézte, aki azt mondta: „Magyarország, édes hazám, a pálosokkal együtt fogsz növekedni, és velük együtt fogsz hanyatlani.” Azt kívánta, Magyarország tartson ki az imádságban és maradjon hű-

séges az atyák örökségéhez. Erdő Péter – válaszolva a pálos generális szavaira – megerősítette, hogy a pálos rend és Magyarország sorsa valóban összefonódik hazánk történetében. Délután keresztút volt a kolostor falai között. 17 órakor felejthetetlen koncertet adott a Váci Székesegyház és az utánpótlásukat biztosító zeneiskola növendékeinek kórusa. Zarándokaltunk utolsó napján Krakóba utaztunk. A Szent II. János Pál Bazilika előtt találkoztunk a lengyel Kolping Szövetség vezetőivel és kolpingosokkal, akik a mi köszöntésünkre jöttek fel a hegyre. Együtt vettünk részt az ereklyeátadó szentmisén. Három lengyel és az MKSZ zászlaja ünnepélyesen vonult be a bazilikába. A zarándoktársak felállva tapsolva köszöntöttek minket. A szentmisét dr. Székely János püspök atya mutatta be. A szentmise keretében Pápai Lajos győri megyéspüspök és Stanisław Dziwisz bíboros, krakkói érsek a magyar, illetve lengyel egyház képviselőiként ünnepélyesen egymásnak ajándékozták Szent László és Szent Hedvig ereklyéjét. Szent László király Lengyelországban született, de Magyarországon élt, Szent Hedvig viszont Magyarországon született, de lengyel királyné volt, ezért esett az ő ereklyéjükre a választás. A szentmise után, a déli harangszó alatt közösen elimádkoztuk az Úrangyalát. A Kossuth Rádióban ezen a napon a krakkói Szent II. János Pál-templom harangjai szóltak délben a lengyelországi magyar

zarándoklat tiszteletére. A Bazilikából a krakkói Wawel-be mentünk. Itt található a királyi palota, a katedrális a lengyel királyok és több neves személyiség temetkezési helye; Szent Hedvig mellett Báthory István lengyel király, erdélyi és litván fejedelem is itt nyugszik. Ide van eltemetve Lengyelország védőszentje Szent Szaniszló püspök is. Székely János püspök atya itt megtartott beszédében arról a szikláról beszélt, amelyre a lengyel és a magyar nép az életét építette, és amire Európát és az életünket építeni akarjuk. Ez a szikla Jézus Krisztus!. Ha elveszik a nép hite, elveszett a háború

is – mondta egy kínai császár a legenda szerint. A nemzet jövője ma is a nép hitén múlik – mutatott rá Székely János, hozzátéve: erről a hitről is beszélnek és kiáltanak a Wawel kövei. Bár ma sokan le akarják rombolni ezt, ne hagyjuk, s kérjük ehhez Szent László közbenjárását – zárta beszédét a püspök atya. Ezután Szent László királyhoz fohászokodott, kérve oltalmát népére, majd az ereklye elhelyezése történt a Katedrálisban. A Wawelből levonultunk a Főtérre, ahol meghallgattuk a templom tornyából felhangzó trombitaszót, megtapsoltuk a toronyban magyar zászlót lengető fiatalembert.

Lengyel és magyar éneket dalolva vonultunk a pályaudvarra. Lelki élményekben gazdagon, de testiekben, egész éjszakás vonatkozás után meggyötörve reggel hét órakor érzetünk a pályaudvarra. Ezúton köszönjük meg a püspök atyáknak, a velünk utazó pálos szerzeteseknek, plébános atyáknak a sok szép elmélkedést, a velünk való törődést, biztatást. Köszönjük az utat szervező Missziótous utazási iroda munkatársainak az értünk végzett, lelkiismeretes fáradhatatlan munkáját.

Hudson Judit
MKSZ

A Czesztochowai Fekete Madonna története

A FEKETE MADONNA HÍRES KEGYKÉPE A MÁRIA-KÉPEK EGY KÜLÖNLEGES TÍPUSÁHOZ TARTOZIK: IGAZI SZÉP, KLASSZIKUS HODEGITRIA ÁBRÁZOLÁS.

. EZ AZ EGYIK LEGKEDVELTEBB BIZÁNCI MADONNATÍPUS VOLT.

A Szűzanya bal karján tartja a gyermek Jézust, jobb kezével pedig tisztelettel rámutat. A karon ülő gyermek pedig jobb kezét áldásra emeli, baljában pedig írást vagy könyvtekerceset tart. A gyermek nem édesanyjára néz, hanem kissé balra fordul és akár csak Mária, ő is a távolba tekint: a nézőre, vagyis ránk figyel. A hodegitria név arra utal, hogy a Szűzanyának ez a képe vezet minket az úton. Az eredeti bizánci tisztelet egy csodálatos forráshoz kapcsolódik, ahol a Szűzanya közbenjárására a vakok gyógyulást találtak. Az ő vezetőjük volt tehát a Szűzanya. De nem sokkal később, már III. Mihály császár (842–867) díszes templomot emelt azon a helyen, mely egészen 1453-ig állt, amíg a törökök el nem foglalták a várost. Ebben a templomban őrizték azt a Szűz Mária-ikont, amely

az egész birodalom hadi jelvénye volt. Mert mielőtt még a magyarok és más keresztény népek zászlójukra tűzték volna a Boldogságos Szűzanya képét, Bizáncban már a császárok hadjárataikra magukkal vitték ezt a szent ikont, és a győzelem után, a városba való ünnepélyes bevonuláskor Mária képét hordozták maguk előtt. Ilyen történelmi előzmények után nem csoda, hogy a lengyel királyok is ide zarándokoltak, sőt, Sobieski János 1683-ban, amikor a törököktől ostromlott Bécs segítségére sietett, itt, a czesztowoi Szűz Mária-kép előtt imádkozott. Márpedig azt a híres győzelmet 1683. szeptember 12-én Bécs alatt a katolikusok egyértelműen Szűz Mária közbenjárásának tulajdonították. Drámai idők voltak azok! A kortárs Csete István jezsuita 1691-ben leírta, hogy Bécs ostroma idején egyes

magyarok gúnyosan azt mondogatták: „most segítse meg Bécset Mária, most vegyék hasznát a celli búcsúknak”. Közben pedig Lipót császár és apostoli király éppen a Szűzanya segítségével könyörgött. Amikor az egyesült európai keresztény hadak végül legyőzték a törököt, Sobieski János lengyel király első útja a loretoi Szűzanya kápolnájába vezetett, mert kétkedés nélkül a Boldogságos Szűz Mária segítségének tulajdonította a győzelmet és a szabadulást. Erről megrendítő személyes beszámolót olvashatunk Szentiványi Márton (1633–1705) jezsuita atyától, aki Kolonics Lipót titkáráként az ostromlott Bécsben élte át ezeket a nehéz napokat. Ezt írja: „A felséges Lipót császár kenyéren és vízen böjtölt szombatonként, és úgy kérte Passau városában a Szűzanyát, hogy mentse meg Bécset

(...) Így történt, hogy a barbár sokaságot Szűz Mária születésnapjának nyolcadában, vasárnap, szerencsésen kivetették táborából és elűzték a város alól. Hadseregünk ezt Szűz Máriának tulajdonította, mert a városba bevonulva III. János, Lengyelország felséges királyával együtt a vezérek először is a loretoi Szent Szűz templomába mentek, hogy hálát adjanak a győzelemért. Ennek a dolognak örök emlékezetéül szentatyánk, XI. Ince pápa az egész Egyházban előírta Szűz Mária nevének zsoltosmáját ezen a napon. Nagyot művelt tehát Mária karja erejével, szétszórta a (szívük szándékában) gőgösöket". Nem sokkal ezután már a párkányi csata és Esztergom felszabadítása következett. Három évvel később felszabadult Buda a 150 éves török uralom alól, végül megszabadult az egész ország, visszatért a kereszténység és lépésről lépésre újjászületett az ország közepén a magyar kultúra is. Mindezt a

nagy változások nemzedéke egyértelműen a Boldogságos Szűz közbenjárásának tulajdonította. Czestochowa a mi újjászületésünk és szabadulásunk kezdetét is jelentette. Mert voltak ugyan olyanok, akik a keresztény Európa összefogását a török ellen nem ismerték fel. Úgy gondolták, hogy a pogány hódítóval szövetségbe torolhatják meg sérelmeiket, de látványosan kudarcot vallottak. Szűz Mária tisztelete képes testvéri közösségekben egybekapcsolni a szomszéd népeket. Anyai segítsége pedig ma is képes arra, hogy átvezessen bennünket minden történelmi akadályon és nehézségen. Fontos, hogy reális, igaz képünk legyen a saját múltunkról, népünk azonosságáról és jelenlegi értékeiről. Fontos, hogy tudatában legyünk annak is, hogy a magyar kultúra, amit ma ezen a néven ismerünk, nem valami homályos, pogány múlt maradványa, hanem éppen a keresztény hittel való szoros kapcsolatban fej-

lődött azzá, amit ma látunk. Ebből a hitből tudunk ma is erőt és ideálokat meríteni megújuló életünkhöz. Ez a hit nem az elzárkózás vallása, hanem a mások felé is megnyíló szereteté. Képes arra, hogy a különböző eredetű katolikusokat egyetlen közösséggé forrassza. Ebben a hitben és ebben a szeretetben alakult ki a török idők után az a kulturális és emberi közösség, amit ma magyarságnak nevezünk. Kérjük a czestochowai Szűzanyát, hogy járjon előttünk a történelem útján, mutasson irányt egyéni életünkben, mentse meg, tegye nemesebbé, derűsebbé, gazdagabbá nélkülözéstől, kivándorlástól, megosztottságtól megtépázott, sokat szenvedett népünk életét. Boldogságos Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Keresztények Segítségé, könyörögj érettünk! Ámen.

*részlet Dr. Erdő Péter bíboros úr
szentbeszédéből, melyet a
kegyhelyen tartott*

MKSZ közleménye

Kedves Kolping Tagok!

2015. szeptember 26-án szombaton az MKSZ újjászervezésének **25. évfordulóját** tartjuk nagyszabású ünnepség keretében, melyre hívunk és várunk sok szeretettel.

Az ünnepség helyszíne a Budapesten a Szent Imre Templom és a mellette lévő Szent Imre Gimnázium Díszterme.

A tervezett program:

10.00 Hálaadó Szentmise

12.00 Közös ebéd

14.00 Emlékezés

Természetesen a részletes programot a hivatalos meghívóval időben megkapjátok.

MKSZ

Országos Kolping Ifjúsági Találkozó 2015 ősz

Szeretettel hívunk és várunk
minden kedves Kolpingos és
Kolpinggal szimpatizáló fiatal

2015 október 16-18

között Egerbe az őszi országos
ifjúsági találkozónkra.

Közösségépítés
Ismerkedés
Workshopok
Jó hangulat ☺

Jelentkezési határidő!!!!:

2015. Szeptember 25.

További információ és jelentkezés:

Krammer Rita 06-70-683-0463

Szabó Gellért 06-30-593-88-64

ifjusag@kolping.hu

